

## عنوان مقاله:

وظیفه مرجعیت علمی در بصیرت افزایی عمومی در عصر ظهور از منظر فقه

## محل انتشار:

اولین همایش بین المللی مرجعیت علمی در عصر ظهور (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

## نویسندگان:

حمیده محیط آبادی - دانشجوی دکتری، مربی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مشهد، ایران

ابوالحسن سلطانی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد ایران

حسین احمدی - دانشیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد، ایران

## خلاصه مقاله:

مرجعیت علمی واجد حکومت ولایی قادر است با ابزار قدرت و سازوکارهای موجود، فرد و جامعه را به سوی آینده ای روشن نوید دهد و در راستای بسترسازی ظهور گام های بلندی بردارد. این بسترسازی ها می تواند در دو حوزه فرهنگ سازی و مقاومت نقش آفرینند. جامعه و حکومت ولاییبر اساس آموزه های قرآن به ویژه آیه ۶۰ سوره انفال موظف است تمام توان خود را در تجهیز و تقویت امکانات و آلات نظامی و دفاعی به کار گیرد تا با قدرت بازدارندگی بالا، تهدیدات و تعرضات احتمالی دشمنان را دفع کند. در این نوشتار وظیفه مرجعیت علمی را که علاوه بر ایجاد مقاومت، تغییر ارزشها و باورهای جامعه (فرهنگ) در جهت تغییرات مورد نظر در جامعه و نهادینه کردن آنها، که از عوامل موثر در ثبات جامعه به شمار میرود؛ به طوری که هر نوع خلل در باورها و هنجارهای جامعه، بحرانهای هویت و مشروعیت را باعث میگردد. و یکی از مهمترین راه های مقابله با آن را که ایجاد بصیرت در سطح جامعه است را با بهره گیری از قواعد فقهی همچون قاعده مصلحت نظام که حفظ و حراست از کیان کشور اسلامی و مسلمین از هجوم دشمنان اسلام را واجب می داند و رهیافت های قرآنی چون آیه ۶۰ سوره انفال و ۱۴۱ سوره نساء مورد بررسی قرار دادیم.

## کلمات کلیدی:

مرجعیت علمی، بصیرت افزایی، مقاومت، قرآن، فقه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1984183>

